

Beste Dick,

Nu ik een stukje ga schrijven valt het me ineens op dat ik me niet kan voorstellen dat je weg zal gaan bij het ILLC. Gelukkig ben je nog veel te veel betrokken bij het wel en wee van het Masterprogramma en andere zaken, dus ik niet denk dat we in de nabije toekomst al afscheid hoeven te nemen.

Maar er komt natuurlijk een dag dat je wel zal besluiten om de UvA voor altijd de rug toe te keren. Dan kan het gebeuren dat je op een keer, misschien een beetje weemoedig gestemd, besluit om dit boek nog eens door te lezen. Voor nu, maar vooral voor die ene keer in de toekomst dat je dit weer eens zal lezen, schrijf ik het volgende stukje.

Toen ik hier voor het eerst kwam in begin 1999 vond ik de meeste mensen wel een beetje vreemde vogels, maar ik voelde me al direct erg thuis. Na mijn inwerkperiode kreeg ik een aantal vaste taken toebedeeld waaronder de kamerindeling en de ontvangst van gasten. Daardoor kreeg ik met jou te maken.

Mijn eerste gast was professor Victor Selivanov die ik heb ontvangen alsof hij de belangrijkste persoon op aarde was. Dit kwam omdat ik bij de voorbereidingen voor zijn bezoek naar jou verwezen werd. In eerste instantie in verband met de hoogte van de vergoeding die hij zou moeten krijgen, maar jij raakte gaandeweg steeds meer betrokken en je instrueerde me op heel zorgvuldige manier tot in de kleinste details. Vooral je lieve zorgzaamheid viel me daarbij op.

Deze foto illustreert de tevredenheid van een van onze gasten (Urszula Wybraniec), die je je ongetwijfeld nog herinnert.

Hierdoor leerde ik jou wat beter kennen en heb je voor mij echt een toon gezet voor de manier waarop ik binnen het ILLC met gasten omga.

Je zachtheid en zorgzaamheid ten opzichte van mensen en je consequente zorgvuldigheid daarin ben ik erg gaan waarderen. Dezelfde eigenschap kwam ook steeds naar voren bij het verdelen van de kamers. Je bezorgdheid om mensen tekort te doen was echt typerend.

Ik hoop dat het ILLC nog lang die vriendelijke gastvrije uitstraling zal blijven houden, die naar mijn mening mede door jou gevoelige inbreng werd bepaald. Maar gelukkig hoeven we je voorlopig nog niet te missen en zie ik je weer verschijnen op onze volgende kerstborrel(s).....

Tot ziens, Marjan